

Księga Ezechiela

Rozdział 11

1. A Duch mnie uniósł oraz mnie przyprowadził do wschodniej bramy Przybytku WIEKUISTEGO, zwróconej ku wschodowi. A oto u wejścia do tej bramy było dwudziestu pięciu mężów; i widziałem pośród nich naczelników ludu: Jaazaniasza, syna Azura, oraz Pelatję, syna Benajahu. 2. Wtedy do mnie powiedział: Synu człowieka! Oto mężowie, którzy knują zło oraz układają niegodziwe plany w tym mieście. 3. Ci powiadają: Nie tak szybko przyjdzie budować domy! Ono jest kotłem, a my mięsem! 4. Dlatego prorokuj przeciw nim; prorokuj, synu człowieka! 5. Więc przypadł na mnie Duch WIEKUISTEGO oraz do mnie powiedział: Oświadcz: Tak mówi WIEKUISTY: W ten sposób myśleliście, wy, z domu Izraela; znam Ja mrzonki waszego ducha. 6. Mnożyliście w tym mieście waszych mordowanych oraz napełniliście ulice zabitymi. 7. Dlatego tak mówi Pan, WIEKUISTY: Wasi zamordowani, których pokładliście w tym mieście – ci są mięsem, a ono kotłem; ale was wyprowadzą z jego wnętrza. 8. Obawiacie się miecza, lecz przyprowadzę na was miecz – mówi Pan, WIEKUISTY. 9. Wyprowadzę was z jego wnętrza, poddam was w moc cudzoziemców i spełnię nad wami sądy. 10. Polegniecie od miecza! Osądzę was na granicy izraelskiej, byście poznali, że Ja jestem WIEKUISTY. 11. Tak więc miasto nie będzie dla was kotłem, ani nie dotrwacie jako mięso w jego wnętrzu; osądzę was na granicy izraelskiej. 12. A wtedy poznacie, że Ja jestem WIEKUISTY. Stanie się tak dlatego, że nie postępowaliście według Moich ustaw oraz nie spełnialiście Moich sądów, lecz czyniliście według zwyczaju narodów, które są wokół was. 13. I podczas gdy tak prorokowałem, stało się, że zmarł Pelatja, syn Benajahu. Zatem padłem na moje oblicze i zawołałem wielkim głosem, mówiąc: Biada Panie, WIEKUISTY; czy chciałbyś zgładzić szczątek Izraela? 14. Więc doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 15. Synu człowieka! To twoi bracia, twoi bracia, ludzie twojego powinowactwa i cały dom Izraela; wszyscy, do których mieszkańcy Jeruszałaim powiadają: Usuńcie się od WIEKUISTEGO; ta ziemia jest nam dana w posiadanie! 16. Więc oświadczysz: Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Chociaż ich wydalilem między narody, rozproszyłem po ziemiach oraz byłem dla nich tylko drobną świątynią w ziemiach, do których zaszli; 17. dlatego powiesz: Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Zgromadzę was spośród narodów; zbiorę was z ziem, po których jesteście rozproszeni i oddam wam ziemię Izraela. 18. Zatem tam wejdą i usuną z niej wszystkie jej ohydy oraz wszystkie jej obmierzłości. 19. Dam im też jedno serce, a w waszym wnętrzu złożę nowego Ducha; usunę z ich ciała kamienne serce i dam im serce mięsiste. 20. Aby postępowali według Moich zasad prawnych, stali na straży i je spełniali; tak będą Moim ludem, a Ja będę ich Bogiem. 21. Zaś tym, których serce podąża za upodobaniem ohyd oraz swych obmierzłości ich postęпки obrócę na ich głowę, mówi Pan, WIEKUISTY. 22. Wtedy cherubini podnieśli swoje skrzydła i z nimi podniosły się równomiernie koła, a u góry spoczywała nad nimi chwała Boga Izraela. 23. Potem chwała WIEKUISTEGO uniosła się znad obrębu miasta oraz stanęła na górze, po

wschodniej stronie miasta. **24.** Zaś Duch podniósł mnie i w widzeniu, przez Ducha Boga, przyprowadził mnie do ziemi kasdejskiej, do wygnańców. Wtedy odeszło ode mnie zjawisko, które widziałem. **25.** Więc ogłosiłem wygnańcom wszystkie słowa WIEKUISTEGO, które mi objawił.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012